

АСОЦИАЦИЯ НА ОРГАНИЗАЦИИТЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ РАБОТОДАТЕЛИ - АОБР

АСОЦИАЦИЯ НА
ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

БЪЛГАРСКА СТОПАНСКА
КАМАРА

БЪЛГАРСКА
ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БСЧП "ВЪЗРАЖДАНЕ"

СЪЮЗ ЗА СТОПАНСКА
ИНИЦИАТИВА

Макрорамка на бюджета за 2007 г., данъчна и доходна политика

Позиция на българските работодатели

Обявената макрорамка на държавния бюджет за 2007 г. предвижда приходите да достигнат 41,7% от БВП, разходите – 40,9% от БВП, а бюджетният излишък – 0,8% от БВП. Дори и след приспадане на вноската на България в бюджета на ЕС от 624 млн. евро или 1,2% от БВП останалата част от бюджетните разходи ще представлява 39,7% от БВП. Въпреки че този размер е в рамките на обявената в правителствената програма горна граница – до 40% от БВП, прави впечатление, че не се провежда политика за последователно намаление на преразпределителната роля на бюджета.

Очакваме ново сериозно преизпълнение на бюджетните приходи и на бюджетния излишък по следните причини:

- вече години наред приходната част на бюджета се планира консервативно и се отчитат огромни преизпълнения от милиарди левове;
- заложената в бюджета инфлация от 4,4% средногодишно и от 3,1% в края на годината е очевидно занижена при очакваните повишения на цените на енергията и горивата, въвеждането на нови акцизи, увеличение на действащите сега акцизни ставки и оттам постъпленията от косвени данъци. Превишението на планираната инфлация ще доведе до по-големи от планираните бюджетни приходи.

Българските работодатели считат, че приходната част на бюджета може да се планира по-реалистично, което ще позволи по-нататъшно намаление на данъчно-осигурителното облагане.

По отношение на данъчната политика организациите на българските работодатели предлагат преди всичко да продължи намаляването на ставките на осигурителните вноски и на преките данъци, като се запази структурата и размера на сегашното косвено данъчно облагане. Досегашният опит сочи, че понижението на преките данъчни ставки не само не намалява, но дори увеличава данъчните приходи. Така например, през първите три месеца на 2006 г., въпреки намалението на осигурителните вноски с 6 пункта, средният осигурителен доход нарасна с 8,2%, броят на осигурените лица – с 4,7%, а приходите в ДОО – с 11%.

Това показва, че намалението на преките данъчни ставки и осигурителни вноски води до намаляване на "сивата" икономика, до увеличение на работните места и трудовите възнаграждения и до нарастване на бюджетните приходи. Тези данни опровергават твърденията, че работодателите не увеличават заплатите и не създават нови работни места въпреки намалената осигурителна тежест.

Наред с намалението на данъците българските работодатели настояват за преразглеждане на съществуващите регулативни режими и особено на размера на административните такси, представляващи често скрито данъчно облагане.

По отношение на политиката по доходите българските работодатели считат, че правителството трябва да се вгледа внимателно в препоръките на мониторинговия доклад на ЕК:

- “по-умереното нарастване на минималната работна заплата следва да спомогне за запазване на ориентирано към стабилност развитие на заплатите”;
- “с оглед на много високите нива на търговския дефицит и на дефицита по текущата сметка продължаването на строгата данъчна политика и мерките за овладяване на кредитния растеж, както и умереното увеличение на работната заплата остават критични”.

Споделяйки тези препоръки на ЕК, считаме, че минималната работна заплата трябва да нараства с темпа на средната работна заплата, тъй като съотношението между двете заплати у нас е по-високо от това в повечето европейски страни. В противен случай неоправдано ще се стесни разликата в заплащането на неквалифицирания и квалифицирания труд. Считаме също, че минималната заплата не трябва да се обвързва с линията на бедност, защото тя е само част от дохода на домакинствата.

Основен фактор за увеличението на останалите работни заплати трябва да бъде производителността на труда и индивидуалния принос, а не инфлацията. Анализът показва, че инфлацията в България не увеличава приходите, а разходите на предприятията. Повисоките продажни цени на стоките и услугите се дължат на конюнктурата на международните пазари (на повишението на цените на енергийните ресурси, суровата захар и др.) или на политиката на държавата (на увеличението на акцизите и на регулираните от нея цени на енергоносителите). Тези инфлационни приходи постъпват в държавния бюджет или в чуждестранните доставчици на вносни стоки, а не в българските предприятия.

Българските работодатели подкрепят мерките за повишаване на пенсиите, но не споделят политиката за преимуществено увеличение само на минималната и на ниските пенсии. Стесняването на разликата между пенсиите на лицата с по-малък и по-голям осигурителен принос демотивира още повече внасянето на осигурителни вноски върху реалните доходи и изграждането на осигурителна култура в населението, стимулира разширяването на “сивия” сектор на икономиката и намалява натиска на работниците към работодателите за осигуряване върху действителните трудови възнаграждения.

Считаме, че ресурси за пропорционално повишаване на всички пенсии може да се разкрият, ако държавният бюджет финансира реално ранното пенсиониране на военни, служители на МВР и на правосъдната система и се въведат лични осигурителни вноски за държавните служители.